

Οἱ Ἅγιοι Ἀθανάσιος καὶ Κύριλλος (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη δύο μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας. Κι οἱ δύο, πρῶτα οἱ ἅγιος Ἀθανάσιος κι ὕστερα ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὑπῆρξαν ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἀγωνιστὲς κατὰ τῶν αἰρέσεων καὶ πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἐορτάζει χωριστά, στὶς 2 Μαΐου τὸν ἅγιο Ἀθανάσιο καὶ στὶς 9 Ἰουνίου τὸν ἅγιο Κύριλλο, ἀλλὰ τοὺς ἐορτάζει καὶ τοὺς δύο μαζὶ σήμερα. Ἀπέχουν 80 χρόνια ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος γεννήθηκε δύο χρόνια μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Ἔχουν σφραγίσει κι οἱ δύο μὲ τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὸ θρόνο τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν ἱστορία καὶ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τὸ 295 ἀπὸ γονεῖς χριστιανούς. Μετὰ τὶς σπουδές του, ἔφυγε στὴν ἔρημο κι ἐκεῖ ἀσκήθηκε στὴν ἀρετὴ. Τότε γνώρισε καὶ τὸν ἅγιο Ἀντώνιο, τοῦ ὁποῦ ὕστερα ἔγραψε τὸ βίο. Ὅταν γύρισε ἀπὸ τὴν ἔρημο, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀλεξάνδρειας Ἀλέξανδρος τὸν χειροτόνησε διάκονο καὶ τὸν πῆρε μαζί του. Τότε φάνηκε ἡ μεγάλη αἴρεση τοῦ Ἀρείου κι ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος στάθηκε ἄξιος καὶ ἰκανὸς βοηθὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Ὅταν τὸ 325 ἔγινε ἡ πρώτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος στὴν Κωνσταντινούπολη, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἦταν ἐκεῖ μαζί μὲ τὸν ἀρχιεπίσκοπο Ἀλέξανδρο καί, ἂν καὶ ἦταν ἀκόμα διάκονος, ὑπῆρξε ὁ στύλος τῆς Συνόδου. Ἡ νίκη τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τοῦ Ἀρείου ἦταν κυρίως νίκη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Τὸ 326 ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος διαδέχθηκε τὸν Ἀλέξανδρο στὸ θρόνο τῆς Ἀλεξάνδρειας, ἀλλὰ οἱ ἀρειανοί, ποὺ ἦσαν πολλοὶ καὶ ἐπηρέαζαν ἀκόμα καὶ τὸν αὐτοκράτορα, δυσκόλεψαν πολὺ τὸ ἔργο του. Κατόρθωσαν καὶ συγκάλεσαν τοπικὲς Συνόδους καὶ καθαίρεσαν δύο φορές τὸν ἅγιο Ἀθανάσιο. Σαράντα χρόνια σχεδὸν τὰ πέρασε στὴν ἐξορία, καὶ τὸ 366 πιά γύρισε ὀριστικὰ στὸ ποίμνιό του καὶ ἀπέθανε τὸ 373. Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, παρ' ὅλο ποὺ ἔζησε τόσα χρόνια ἐξόριστος ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ἔγραψε καὶ μᾶς ἄφησε σπουδαῖα θεολογικὰ συγγράμματα, ποὺ εἶναι ἡ βάση τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἀρχίζοντας τὸν ἐπιτάφιο λόγο του στὸν ἅγιο Ἀθανάσιο, λέγει «Ἀθανάσιον ἐπαινῶν, τὴν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι...».

Δύο χρόνια μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, τὸ 375 γεννήθηκε ὁ ἅγιος Κύριλλος. Ἦταν ἀνεψιὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρειας Θεοφίλου. Στὴν ἀρχὴ ὑπηρέτησε ὡς διάκονος κοντὰ μὲ τὸ θεῖο του, κι ὅταν ἐκεῖνος ἀπέθανε τὸ 412, τὸν διαδέχθηκε στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο. Ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὅπως κι ὁ ἅγιος

Ἀθανάσιος, εἶναι ἀπὸ τοὺς μεγάλους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους. Στὰ 32 χρόνια της ἀρχιερατείας του, μέχρι τὸ 444 πὸ ἀπέθανε, ἐργάσθηκε πολὺ γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τὶς αἱρέσεις. Ὁ ἅγιος Κύριλλος ὑπῆρξε ὁ ἀρχηγὸς στὴν τρίτη οἰκουμενικὴ Σύνοδο τὸ 431 στὴν Ἔφεσο, πὸ κατεδίκασε τὸ Νεστόριο. Ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐδογματίσε καὶ ὠμολόγησε ὅτι ἡ ἅγια Παρθένος εἶναι Θεοτόκος.

Ὁ ἅγιος Κύριλλος ἄφησε σπουδαῖα θεολογικὰ συγγράμματα, ἐρμηνευτικὰ καὶ θεολογικὰ, πὸ εἶναι πολύτιμη πηγὴ γιὰ τὴ σπουδὴ τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας. Τὸ «Θεοτόκος», πὸ ἐδογματίσε ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος, μὲ βάση τὴ διδασκαλία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, εἶναι ἡ λέξη κλειδὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀπ' ὅλα τὰ ὀνόματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία ἐκόσμησε τὴν Παναγία, τὸ Θεοτόκος ἐκφράζει τέλεια τὸ μυστήριον τῆς σάρκωσης τοῦ θείου Λόγου. Ἡ παρθένος Μαρία γέννησε τὸ Θεό, πὸ ἔγινε ἄνθρωπος. Ὁ ἅγιος Κύριλλος διδάσκει «Εἰ γὰρ ἐστὶ Θεὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, πῶς οὐ Θεοτόκος ἡ ἅγια Παρθένος;» ἀφοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Θεός, πῶς ἡ ἅγια Παρθένος πὸ τὸν γέννησε δὲν εἶναι Θεοτόκος;

Ἄλλος λόγος δὲν ὑπάρχει, γιὰ νὰ ἐορτάζωνται σήμερα μαζί ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος παρὰ ὅτι καὶ οἱ δύο εἶναι Ἀλεξανδρινοὶ καὶ μεγάλοι πρόμαχοι τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος στὴν πρώτη καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος στὴν τρίτη οἰκουμενικὴ Σύνοδο πρωτοστάτησαν, ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ Ἀρείου καὶ ὁ ἄλλος ἐναντίον τοῦ Νεστορίου, πὸ καὶ οἱ δύο ἀρνιοῦνται τὴ Θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἄρειος ἔλεγε ὅτι ὁ Υἱὸς δὲν εἶναι γέννημα, ἀλλὰ κτίσμα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Νεστόριος ἔλεγε ὅτι ἡ ἅγια Παρθένος δὲν εἶναι Θεοτόκος, ἀλλὰ Χριστοτόκος. Πολὺ σωστὰ τὸ τροπάριον τῶν δύο μεγάλων Πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων λέγει «Ἔργοις λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε...». Ἀμήν

Πηγή: agiazoni.gr